

prøver at gøre mennesker selvhjulpne, før de er i stand til at blive selvforsørgende.

Vi har en regering, som gerne vil dele bøder ud til forældre, som ikke kan sørge for, at deres uverne unger møder op i skolen på 8. og 9. klasse-trin, men render rundt uden opsyn, laver ulykker, begår vold og hærværk osv. Den type problemstillinger, som faktisk er med til at øge fattigdommen på mange forskellige måder og niveauer, burde vi tage en ordentlig og grundig diskussion om, om ikke andet så for at få en mere nuanceret debat frem end den, vi får via medierne og overskrifterne.

Så er der en del forslag, som faktisk er rimelig gode, og som Det Radikale Venstre vil støtte. Det er afskaffelse af de meget lave ydelser som start-hjælpen, kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og introduktionsydelsen, tror jeg, den hedder. Det er vi enige i, og det vil vi gerne arbejde for. Vi vil også gerne arbejde for at ændre tidsbegrænsningen af sygedagpengeperioden, for vi mener, at der i forvejen er så mange skrappe krav på det område, at det i virkeligheden er svært at finde de bedste løsninger, når man har 52-ugers-begrænsningen hængende over hovedet.

Vi vil også gerne være med til at ændre folkepensionen. Vi vil gerne lave en prioritering, og jeg savner meget hos Enhedslisten, at de også vil prioritere her. Vi kunne tage alle de ydelser, som er aldersbestemte, når man får folkepension, og som alle får uanset deres indkomster i øvrigt, samle dem i en pulje og lægge dem oven i pensionstillægget. Vi kunne diskutere, om vi skal tage dem alle sammen, eller om nogle af dem skal blive, hvor de er, men man burde i det mindste vise et reelt ønske om at prioritere og tage fra dem, som har i forvejen – det er sådan en som mig, for hvem f.eks. influenzavaccination ikke behøver at være gratis. Jeg synes nærmest, det er en skandale, at vi her fra Folketingets side bliver ved med at strø om os med noget, som bare pyn-ter en lille smule på glasuren.

Jeg glæder mig over, at vi har kunnet tage fattigdomsdiskussionen op, men jeg ærgrer mig over Enhedslistens måde at gøre det på med den type eksempler, jeg nu er kommet med. Jeg vil slå et meget stærkt slag for, at vi faktisk prøver at genetablere en diskussion om, hvad en reel socialpolitik er, for det er ikke kun et spørgsmål om beskæftigelse, selv om det også er det.

I fredags besøgte jeg og andre gode mennesker Hotellet i Oehlenschlägersgade på Vesterbro. Det er jo et regulært hotel, der drives af bl.a.

tidligere narkomaner, og som er underlagt den nye struktur, der går som varmt brød, havde jeg nær sagt, hen over land og rige, altså betal og udfør-modellen. Den viser her den groteske atomisering af behandling af og hjælp til mennesker, som er de mest sårbare overhovedet her i samfundet. De skal nu springe fra den ene del af byen til den anden del af byen for at kunne bevæge sig mellem de forskellige – i anførselstegn – virksomheder, som har indgået en kontrakt med kommunen om at udføre bestemte dele af en ydelse.

Her er der i hvert fald ikke nogen som helst helhedsorientering. Det burde vi diskutere, og den debat vil vi meget gerne være med til at rejse.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 19:31

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og takke både Socialdemokratiet, SF og De Radikale, der er positive over for, at vi er nødt til at diskutere, hvad vi skal gøre ved fattigdomsproblemerne. Jeg er fuldstændig enig i, at der i den grad er behov for at diskutere, hvordan vi kan få en socialpolitik i Danmark, og jeg håber også, at der, når vi får et nyt flertal, også vil være flertal for, at vi skal have en socialpolitik og en socialminister i Danmark. Jeg mener, det er meget betegnende, at vi i dag har et flertal, der ikke ønsker socialpolitik eller socialministre, og at det nok er et væsentligt udtryk for, hvilken holdning man har til de mennesker, der er undergivet socialpolitikken i dag og har problemerne.

Lige nogle korte bemærkninger til debatten, først om overenskomsterne og det, at vi har taget dem med. Jeg er helt med på, at der er masser af de offentligt ansatte, der har brug for lønstigninger, som vi ikke kan kalde fattige. Men når vi har taget dem med her, er det, fordi vi konstant bliver mødt med argumentet om, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi mener, det er fornuftigt at have det argument, og derfor har vi sagt: Lad de lavestlønnede stige, så man kan se, der er den forskel. Man skal lave forskellen ved at lade de laveste lønninger stige og sørge for, at der er en ordentlig løn, frem for ved at tvinge lønningerne ned og tvinge de sociale ydelser endnu længere ned, sådan som vi kan se det ske